

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **A. Z.**, bytem 357 35 Ch., zastoupené Mgr. Petrou Severovou, advokátkou, se sídlem 356 01 Sokolov, 5. května 163, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.7.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Petře Severové se přiznává odměna za zastupování ve výši 6.800,-Kč, která bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u Unicreditbank a.s., č. ú. X, VS 82015.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.7.2014 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2014 č.j. X, jehož kopii připojila, neboť s ním nesouhlasí, protože dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá trvalé invaliditě druhého stupně a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí i vrácení věci žalované, když jí ČSSZ neoprávněně nevypláci peníze a žádný dluhy na pojištění nemá.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 15.7.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.3.2014, jímž byla zamítnuta podle ustanovení č. II bod 1 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) a ustanovení § 43 písm. a) téhož zákona žádost žalobkyně o*

částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona, neboť nezískala potřebnou dobu pojištění. V rozsáhlém odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 15.7.2014* žalovaná mimo jiné uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 4.2.2010 se stala žalobkyně invalidní od 5.3.2009, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35% (*od 1.1.2010 se jednalo o invaliditu prvního stupně*) a podle nového posudku OSSZ Sokolov ze dne 23.1.2014 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Žalobkyně však získala místo potřebných 5 let doby pojištění v období 10 let (§ 40 odst. 1 a 3 zákona), tj. od 5.3.1999 do 4.3.2009 (*den předcházející vzniku částečné invalidity*), celkem 365 dní tj. 1 rok pojištění, a v této době pojištění byla zhodnocena doba, po kterou byla žalobkyně vedena v evidenci Úřadu práce, a za použití § 40 odst. 2 věty třetí zákona v období dvaceti let před vznikem invalidity získala od 5.3.1989 do 4.3.2009 pouze 5 let a 29 dní pojištění místo potřebných 10 let doby pojištění, tudíž i nadále nesplnila podmínku získání potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod uvedenou v § 38 písm. a) zákona, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Podaná žaloba však postrádala zákonem stanovené náležitosti, proto byla žalobkyně usnesením zdejšího soudu ze dne 3.9.2014 vyzvána k jejímu doplnění a upřesnění, na což reagovala podáním ze dne 8.9.2014 obsahující i požadavek na přidělení advokáta. Následně pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 30.12.2014 byla žalobkyni ustanovena pro toto řízení zástupkyní advokátka Mgr. Petra Severová.

Poté byly k výzvě soudu zástupkyní žalobkyně odstraněny vady žaloby *podáním ze dne 18.1.2015*, kdy dle žalobkyně bylo napadené rozhodnutí žalované vydáno v rozporu se zákonem, protože má závažné zdravotní potíže již dlouhodobě, které jí znemožňují nalézt zaměstnání, což nebylo vzato v potaz posudkovým lékařem a zohledněno při stanovení data vzniku invalidity, zejména když je invalidní již od dětství v důsledku autonehody (vážené poranění hlavy a mozku), tudíž vyšetření posudkovými lékaři bylo pouze povrchní a nebyla správně posouzena doba, od níž je třeba posuzovat vznik invalidity a tedy i rozhodné doby ohledně potřebné doby pojištění. Dále bylo namítáno, že stejnými zdravotními omezeními trpěla žalobkyně již před datem 5.3.2009, přitom až od tohoto data byla uznána částečně invalidní s poklesem pracovní schopnosti o 35% a z napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda do doby pojištění byla započtena i doba, kdy byla dočasně práce neschopnou na základě lékařského rozhodnutí. Rovněž bylo uvedeno, že žalobkyně je od 31.8.1992 dosud v evidenci uchazečů o zaměstnání. Závěrem byl navržen k důkazu výslech posudkových lékařů i ošetřujících lékařů žalobkyně, vyžádání znaleckého posudku ohledně zdravotního stavu žalobkyně a evidence dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně od 7.5.1981 do vydání napadeného rozhodnutí. Dalším *podáním ze dne 28.1.2015* byly doplněny údaje o zdravotním stavu žalobkyně.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě dne 24.2.2015 zdůraznila, že dle posudku lékaře OSSZ Sokolov ze dne 23.1.2014 je žalobkyně částečně invalidní od 5.3.2009 dle § 44 odst. 1 zákona ve znění platném do 31.12.2009 a na jeho základě bylo vydáno rozhodnutí ze dne 11.3.2014, kterým byla zamítnuta její žádost o částečný invalidní důchod podle čl. II bod 1 zákona č.

306/2008 Sb. a § 43 písm. a) zákona, neboť tato nesplnila podmínku potřebné doby pojištění. Z údajů nacházejících se v dávkovém spisu a těch, které žalobkyně uvedla při podání žádosti, vyplývá, že v období před vznikem invalidity, tj. v době od 5.3.1999 do 4.3.2009, získala pouze 1 rok pojištění (*nikoli 5 let*) a v rozhodném období od 5.3.1989 do 4.3.2009 získala pouze 5 roků a 29 dnů pojištění (*nikoli 10 let*), tudíž v období rozhodném pro přiznání invalidního důchodu žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění, a tak jí nárok na invalidní důchod, s ohledem na příslušná kogentní ustanovení zákona nevznikl. Dále bylo uvedeno, že žalobkyně v žalobě namítá závažné zdravotní potíže od dětství v důsledku autonehody a domnívá se, že žalovaná nesprávně určila rozhodné období pro posouzení podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod s ohledem na povrchní zkoumání jejího zdravotního stavu a se stanovením data vzniku invalidity. V předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v případě, kdy žalovaná rozhoduje o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod (do 31.12.2009) či na invalidní důchod (od 1.1.2010) a o datu vzniku invalidity, je její rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Žalovaná nenavrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., neboť zdravotní stav žalobkyně nebyl přezkoumán ani v řízení o námitkách, neboť námitky žalobkyně se týkaly pouze nesplnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na důchod. Závěrem žalovaná setrvala na rozhodnutí ze dne 15.7.2014 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 15.7.2014 bylo vypraveno dne 16.7.2014, ale dodejka o doručení není připojena. Ze založeného osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) zpracovaného dne 25.2.2014 vyplývá, že má vykázanu dobu pojištění od 1.9.1977 do 4.3.2009, poslední zaměstnání od 4.10.1994 do 30.4.1995 a poté už jen náhradní dobu pojištění a to od 1.5.1995 do 31.12.1995 nezaměstnanost a od 5.3.2008 do 4.3.2008 uchazeč o zaměstnání. Dále je založeno i sdělení oddělení metodiky a kontroly posuzování zdravotního stavu LPS ČSSZ ze dne 11.7.2014, dle něhož byl vysloven souhlas s posouzením zdravotního stavu OSSZ Sokolov dne 23.1.2014 (*žalobkyně uznána částečně invalidní od 5.3.2009*) a také bylo uvedeno, že žalobkyně v námitkách ze dne 20.3.2014 nezpochybnila správnost posudku, ale žádala o přepočítání dob pojištění. Ze založených námitek žalobkyně doručených ČSSZ dne 20.3.2014 vyplývá, že namítá dobu pojištění uvedenou v OLDP ze dne 25.2.2014, jehož kopii připojila a vepsala do ní své údaje, protože byla zaměstnána již od r. 1978, takže není pravdou, že nebyla nikde zaměstnána a neprávem po ní v Sokolově požadují pojištění za celou dobu evidence u úřadu práce a ona je přitom dlouhodobě nemocná od 7.5.1981 a ČID je od 5.3.2009, proto doufá, že už to dají konečně do pořádku a začnou jí vyplácet částečně inv. důchod. Z dalších založených písemností vyplývá, že všechny prokázané doby pojištění/zaměstnání jsou uvedeny v OLDP shora uvedeném a odpovídají i obsahu listin zaslaných žalobkyní ohledně dob pojištění jí získaných, přičemž se nepodařilo zjistit, kde je uložena mzdová agenda bývalého zaměstnavatele žalobkyně Rukavičkářské závody Chodov (*dle žalobkyně doba od 9.1 do 5.7.1978, tj. doba mimo rozhodné období před vznikem invalidity*).

Následně žalobkyně dne 20.3.2015 po doručení vyjádření žalované sdělila, že trvá na podané žalobě a souhlasila s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání a také byly vyčísleny náklady zástupkyně na zastoupení žalobkyně v celkové částce 6.800,-Kč.

Žalovaná dne 1.4.2015 sdělila, že souhlasí s projednáním žaloby bez nařízení jednání a trvala na svém vyjádření ze dne 24.2.2015 a na návrhu na zamítnutí žaloby, jelikož žalobkyně nesplnila zákonem stanovené podmínky pro nárok na přiznání invalidního důchodu, tj. získání potřebné doby pojištění.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.7.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Podle § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, **ve znění platném do 31.12.2009** (dále jen **zákon**) má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle § 44 odst. 1 věta první zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

V § 38 zákona je stanoveno, že pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. **Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity**, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, **z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků** (od 1.1.2010). Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Žalobkyně se podanou doplněnou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá přiznání výplaty invalidního důchodu, protože byla uznána částečně invalidní. V této věci zjistil soud, který za souhlasu účastníků rozhodl o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), že žalobkyně dne 31.10.2013 uplatnila na OSSZ Sokolov žádost o přiznání invalidního důchodu (*od vzniku nároku*), na základě níž byl dne 23.1.2014 posudkovým lékařem OSSZ posouzen její zdravotní stav se závěrem, že u žalobkyně jde nadále (*od 5.3.2009*) o invaliditu prvního stupně, kdy jí pro zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 4b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 5% na celkových 45% (*platnost posudku: trvale*). Poté vydala ČSSZ rozhodnutí ze dne 11.3.2014, jímž žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod zamítla, protože nezískala zákonem stanovenou dobu pojištění v rozhodném období. Po podání námitek žalobkyní ze dne 19.3.2014 žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 15.7.2014 s velmi podrobným odůvodněním, na které soud odkazuje, neboť je známo všem účastníkům a shora bylo i citováno a soud se s ním ztotožňuje, jelikož odpovídá zákonné úpravě. Žalobkyně neprokázala ani v tomto ani v žádném z předcházejících řízení další dobu pojištění v takovém rozsahu, aby splnila další zákonnou podmínku a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, jak uvedeno i shora, tudíž jí nevznikl nárok na výplatu invalidního důchodu, i když byla uznána částečně invalidní od 5.3.2009. Žalobkyně však stále setrvává na svém přesvědčení, že je poškozena nepřiznáním výplaty invalidního důchodu, jelikož není ochotna pochopit to, co jí bylo opakovaně OSSZ Sokolov, ČSSZ i zdejším soudem v předchozích rozhodnutích velmi podrobně vysvětlováno, že ne každé zdravotní postižení a pracovní neschopnost, nejsou důvodem pro přiznání invalidity pojištěnce od doby, kterou požaduje. Žalobkyně byla sice uznána invalidní, ale nesplňuje další zákonnou podmínku (*potřebná doba pojištění*), proto jí nelze přiznat výplatu invalidního důchodu a ani nebylo vyhověno její žádosti o odstranění tvrdosti zákona. Žalobkyně je od 1.5.1995 v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce, tudíž v letošním roce již 20 let, a protože je mladší 55 let, z celkové doby této evidence dle

zákona lze pro důchodové pojištění započítat toliko dobu 1 roku bez ohledu na celkovou dobu této evidence; měla by si i uvědomit, že vzhledem k tomu, že dle OLDP ze dne 25.2.2014 získala pouze 13 roků a 207 dnů, po snížení náhradní doby pojištění jen 12 roků a 310 dnů, s velkou pravděpodobností s ohledem na současné znění zákona nezíská ani nárok na starobní důchod po dosažení důchodového věku, jelikož pro nárok na jeho výplatu v případě, že dosáhne důchodového věku po roce 2018, musí získat dobu pojištění nejméně 35 let, což soud sděluje pouze pro informaci. V námitkách uplatněných proti rozhodnutí ze dne 11.3.2014 byla žalobkyní namítána nesprávnost vykázané doby pojištění, nemohl se soud zabývat žalobními body týkajícími se v žalobě namítaného nesprávného posouzení jejího zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě, jelikož toto nebylo uplatněno v námitkách, proto se k tomu nemohla žalovaná vyjádřit, tudíž soud nevyžádal v tomto řízení ani posudek příslušné posudkové komise MPSV. I když v předchozí době byla žalobkyně opakovaně posuzována i uvedenou komisí, nedošlo ke změně data vzniku invalidity, tj. 5.3.2009. Soud ani žalovaná nejsou zodpovědní za to, že žalobkyně je v evidenci úřadu práce již od 1.5.1995 a až do současné doby údajně nesehnala žádné zaměstnání kvůli jejímu zdravotnímu stavu, který již sice splňuje podmínky invalidity, ale pracovní schopnost nejprve poklesla o 35% a od 23.1.2014 o 45%, tudíž její pracovní schopnost je pouze snížena a je tedy schopna v omezené míře výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Žalovaná ČSSZ je povinna započítat vykázanou dobu pojištění pouze dle došlých evidenčních listů vyhotovených zaměstnavateli pojištěnců či úřadu práce, přičemž doba evidence u úřadu práce se nepočítá plně, tj. celá doba této evidence, ale je krácena dle příslušného paragrafu zákona. Pro přiznání invalidity není rozhodná ani délka pracovní neschopnosti či skutečnost, že žalobkyně byla uznána od 7.5.1981 občankou se změněnou pracovní schopností (kopii o této skutečnosti zaslala soudu), jelikož *změněná pracovní schopnost a invalidita nejsou totožné pojmy*.

Pokud žalobkyně neprokáže další dobu pojištění, než dosud vykázanou v OLDP, nesplní zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, což neovlivní ani jí opakované podávání žádosti o invalidní důchod, námitek proti rozhodnutí ČSSZ či žalob u zdejšího soudu. Zdravotní stav žalobkyně byl nejméně od r. 2003 opakovaně posouzen posudkovými lékaři OSSZ i posudkovou komisí MPSV v souvislosti s žádostí o přiznání invalidního důchodu, ale částečně invalidní byla žalobkyně uznána až od 5.3.2009. Soud také neshledal důvod pro provedení důkazů navržených žalobkyní, které považuje v této věci za nadbytečné, jelikož posudkoví i ošetřující lékaři jimi zjištěné skutečnosti uvedli do posudku či zdravotní dokumentace a prokázané doby pojištění žalovaná uvedla do OLDP, v němž sice doba pracovní neschopnosti od 7.5.1981 v OLDP uvedena není, avšak předchozí zaměstnání bylo ukončeno dne 31.10.1980 a další je vykázáno až od 25.5.1981 (*od této doby má vykázanu dobu pojištění až do 30.4.1989 a poté dobu péče o dítě od 1.5 do 21.12.1989*), tudíž předmětná pracovní neschopnost nevznikla za trvání zaměstnání a tedy ani v tzv. ochranné lhůtě, která tehdy činila 42 dnů (*po skončení pracovního poměru*) a nepochybně byla ukončena před nástupem do zaměstnání, tudíž ji nelze započítat jako dobu pojištění. Navíc je třeba připomenout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž předkládání prokazatelných důkazů ohledně jejích tvrzení spočívá na ní, nikoli žalované.

Zdejší soud v této věci nezjistil, že by žalovaná pochybila a nepostupovala v souladu se zákonem při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 15.7.2014 a předcházejícího rozhodnutí

ze dne 11.3.2014 ze shora uvedených důvodů, proto žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, když žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro nárok na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 11.3.2014.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Žalobkyni byl v této věci ustanoven usnesením zdejšího soudu zástupce - advokátka Mgr. Petra Severová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovené zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna v požadované výši 6.800,-Kč v souladu s předloženým vyúčtováním ze dne 20.3.2015: za 4 celé (a 1.000,-Kč) a 2 poloviční úkony právní služby (převzetí a příprava věci, právní porady s žalobkyní 16. a 20.1.2015, vyjádření, doplnění skutkových tvrzení a sdělení žalobkyně k výzvě soudu) částka 5.000,-Kč a také 6 x 300,-Kč na úhradu hotových výdajů, což je v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) až d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, celkem 6.800,- Kč. Předmětná částka bude vyplacena Mgr. Severové z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě (výrok III. rozsudku), kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. srpna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně